

Raadsvoorstel

Collegeverg. d.d.	: 7 mei 2025
Registratiekenmerk	: 202495215
Afdeling opsteller	: Ruimtelijke ontwikkeling en vastgoed
Bereikbaar onder	: +31614234851, evelien.meijerink@brunssum.nl
Portefeuillehouder	: Hugo Janssen en Merle Bruning
Raadsvergadering d.d.	: 3 juni 2025
Uiterlijke datum	: Niet van toepassing

Aan de raad,

1. Onderwerp

Vaststellen Programmaverhaal en Programmaplan Brunssum Noord en Oost.

2. Uitgangssituatie (WAAROM?)

a. Aanleiding

In haar Coalitieakkoord en het Uitvoeringsprogramma heeft het College aangegeven aan de slag te willen met grote maatschappelijk vraagstukken:

Thema's als 'zorg en veiligheid', 'het inclusiebeleid', 'gezondheid, mobiliteit en een gezonde leefomgeving', maar ook de aanpak van samenhangende problematieken binnen het fysieke en sociale domein en in de wijken, bevestigen de noodzaak om meer integraal (samen) te werken en andere wegen in te slaan om onze doelen te bereiken. De omslag van sectoraal naar integraal werken en naar opgaven- en gebiedsgericht werken is eerder in gang gezet en gaan we in deze bestuursperiode verankeren in de organisatie.

Wat betekent dit voor onze inwoners van Noord en Oost? In de loop der jaren is er veel geïnvesteerd op allerlei fronten in Noord en Oost zonder substantieel resultaat. Daarbij wordt voortdurend geprobeerd oplossingen te vinden voor vraagstukken langs de lijnen van het systeem. Door keer op keer met systeemoplossingen te komen zijn we als organisaties steeds verder van onze inwoners af komen te staan. De systeemwereld creëert nieuwe regels en nieuwe voorzieningen die da afstand alsmaar groter maakt.

Het 'geluid' vanuit de inwoner wordt niet meegenomen of klinkt onvoldoende door in de beleidskeuzes die we maken. De aanpak waar we nu voorstaan gaat uit van de stem van de inwoners. We vragen hen mee te doen via ervaringswerkers, een groep bewoners die als ambassadeur aangesloten is op het programma, door gebiedsgericht werken duidelijke in te richten, et cetera. Dit alles moet leiden tot gedeelde doelen en handelingsperspectieven die gaan gelden voor de gemeentelijke afdelingen en onze samenwerkingspartners vanuit de stem van de inwoner. Niet het zoveelste samenwerkingsconvenant waarin iedereen toch zijn eigen ding blijft doen en we een strik leggen om de afzonderlijke onderdelen, maar gericht aan de slag vanuit een gezamenlijk doel. Vanuit deze gedachte is een programmamanager aangesteld om te komen tot die gezamenlijke doelen en handelingsperspectieven en deze nieuwe manier van werken.

Het college wil hierin samen optrekken met haar inwoners. Die integrale aanpak en samen met haar inwoners optrekken is zeker ook een duidelijke ambitie van de Gemeenteraad van Brunssum.

In haar begroting van 2023 (paragraaf 5) heeft de Gemeenteraad dan ook de ambitie om integraal, gebiedsgericht en programmatisch te gaan werken vertaald in personele budgetten. Dit heeft geleid tot het besluit een programmamanager aan te stellen voor Brunssum Noord en Oost. Het college heeft samen met de programmamanager en de organisatie in 2024 gewerkt aan het opstellen van een programmaplan voor een periode van 25 jaar. Hierdoor wil zij de ontstane intergenerationele problematiek doorbreken. Dit programmaverhaal en programmaplan ligt nu ter besluitvorming voor aan de Raad.

b. Huidige situatie/probleemstelling

In Noord en Oost Brunssum willen we grote maatschappelijke doelen realiseren in een dynamische omgeving die voortdurend verandert. Onze reguliere manier van werken is hiervoor echter onvoldoende toegerust. Binnen de gemeente Brunssum realiseren we ons dat de opgave die we in de gebieden van Noord en Oost hebben

Een programma-aanpak gaat in de kern over: focus op een ambitie, als stip op de horizon, met daarbij geformuleerde doelen die er voor de komende tijd écht toe doen, die helpen de strategie van de organisatie te realiseren en waaraan mensen zich willen verbinden. Voor Noord en Oost is er dan ook gekozen om te komen tot een programmatische aanpak die de intergenerationele problematiek van de inwoners mee helpt te doorbreken. Intergenerationele problematiek zijn problemen die binnen families en gezinnen van generatie op generatie worden doorgegeven. Bijvoorbeeld: de intergenerationele overdracht van psychische aandoeningen, schulden, crimineel gedrag, armoede, geweld, kindermishandeling of trauma's. Dit vraagt tevens om een programmatische aanpak met een lange adem.

Ons programma is erop gericht om fragmentatie te doorbreken waardoor we beter aansluiten bij de werkelijke vraag van inwoners en toe komen aan echte oplossingen. Dwars door alle domeinen: van fysiek naar veilig, van sociaal naar leefbaar, van gezondheid naar fysiek, et cetera. We zien namelijk dat er nu een gebrek aan samenhang is ontstaan in onze hulp- en dienstverlening. We hebben alles opgeknipt in voor ons overzichtelijk delen, waarbij de inwoner "opgeknipt" benaderd wordt. Hierdoor worden verbanden tussen verschillende problematieken niet gelegd. Met programma Noord en Oost willen we niet alleen aansluiten op de leefwereld van de inwoners, maar ook samen met inwoners op zoek gaan naar nieuwe oplossingen en focus aanbrengen in de aanpak. Dit doen we vanuit een integrale bril, zodat verbanden weer zichtbaar worden.

De mantra: Kan niet, Mag niet, Doen we al wordt ook in de aanloop naar dit programma regelmatig gehoord. En in zekere zin is dat heel begrijpelijk. In de afgelopen jaren hebben we veel geprobeerd met als motto: De Systeemwereld en Leefwereld bij elkaar brengen, Maatwerk leveren. Waarom lukt dat ons dat keer op keer niet? Dat heeft te maken met een aantal zaken. Zo starten we bij verandering altijd vanuit de systeemwereld. We ontwikkelen dan nieuwe systeemoplossingen die we de Leefwereld in drukken en daarmee de Leefwereld nog verder verstikken. De Systeemwereld verandert de leefwereld echter niet! Zowel Systemen als de Leefwereld zijn noodzakelijk en moeten met onderling begrip gaan functioneren. Daarom maken we hier heel bewust de keuze dat we starten vanuit de Leefwereld met oog voor de systeemwereld. Daarbij is het van essentieel belang dat we de kennis van onze inwoners gaan benutten bij de keuzes die we maken. Er past ons een bescheiden rol ook omdat we inmiddels weten dat slechts een klein deel van de oplossing bij ons ligt. Onder invloed van een verschuiving naar het individu zijn we ons daar ook steeds meer op gaan richten.

In deze context zijn mensen decennialang gestimuleerd om 'de beste versie van jezelf worden'. De verantwoordelijkheid tot gedragsverandering, tot gezonde keuzes en tot zelfredzaamheid werd bij henzelf gelegd. Maar deze individualistische benadering heeft weinig effect gesorteerd. Individualisering heeft welzijn, gezondheid en veerkracht van mensen zelfs ondermijnd. Mensen achter de broek zitten met boodschappen dat ze ongezond leven of hun financiën niet op orde hebben, heeft geleid tot ongezond dieet- en jojo gedrag, tot stigmatisering van burgers die verdwaald zijn in systemen, tot schaamte en verminderd zelfrespect. Deze aanpak heeft geresulteerd in een tweedeling tussen mensen die mee kunnen in het systeem, die alles onder controle lijken te hebben, en mensen voor wie het leven een worsteling is. Er is beleid gemaakt dat schulden vergroot en de tabaks- en voedingsindustrie de hand boven het hoofd houdt, en tegelijkertijd mensen aanspreekt op hun eigen verantwoordelijkheid. Mensen zonder sociale netwerken, mensen in armoede, mensen die dik zijn - ze worden op één kenmerk vastgepind, namelijk op hun klaarblijkelijke onvermogen. Er is vooral oog voor hun 'tekorten', en dat zij wellicht interessante, behulpzame, humoristische en creatieve mensen zijn, telt niet. Omgekeerd wordt de zelfredzaamheid van veel mensen in goeden doen sterk overschat: waar zouden zij zijn zonder hun sociale netwerk, de belastingadviseur, of de poetsvrouw? Iedereen kan op enig moment in het leven alleen, kwetsbaar, hulpbehoevend of arm zijn. Een mens is meer dan een stapel tekortkomingen of een bundel risicofactoren. Een veerkrachtige, gezonde stad is dan ook geen optelsom van individuen die goed in staat zijn om voor zichzelf te zorgen. Het gaat niet om de vraag "hoe word ik veerkrachtig en gezond", maar over de vraag "hoe maken we de maatschappij, stad of buurt veerkrachtig en gezond?". Oftewel, hoe kunnen we het samen doen.

Gemeenten moeten plannen maken maar de actie moet in de gemeenschap liggen. De Nationale Buurkrachtmonitor 2025 laat dit ook weer zien een citaat hieruit:

Als bewoners wél betrokken worden, waarderen ze dat. De enige voldoende die bewoners in de monitor geven (5,6) is voor de mate waarin hun inbreng wordt meegenomen in plannen. Dat laat zien: meedoen werkt als het serieus gebeurt. Een goede samenwerking vraagt niet alleen om beleid, maar ook om organisatie. En om het besef dat bewonersinitiatieven niet alleen een 'partij aan de zijlijn' zijn, maar een essentiële schakel in de uitvoering van beleid. Vier op de tien gemeenten omschrijven hun relatie met bewonersinitiatieven als partnerschap. Bij bewonersinitiatieven is dit percentage fors lager (25%). Zij typeren de band eerder als een afstandelijke of transactionele relatie: er is contact, maar geen gelijkwaardigheid. Door een gelijkwaardig partnerschap aan te gaan, kunnen gemeenten en bewonersinitiatieven samen de maatschappelijke opgaven versnellen.

Dit zijn we ook tegengekomen in de gesprekken met inwoners van Brunssum. Vanuit de systeemwereld zijn we ervan overtuigd dat we de leefwereld als partner zien maar onze inwoners ervaren dat niet zo.

Deze ambitie en aanpak vraagt om:

**Starten vanuit de inwoner (wat is het probleem volgens de
definitie van de inwoner)**
Gezamenlijke doelen en handelingsperspectieven
Lange adem
Domein overstijgende aanpak

De gebieden Noord en Oost in Brunssum zijn twee woonwijken met woonbuurten die elk hun eigen dynamiek kennen. We kiezen daarom voor een aanpak waarin maatwerk voor verschillende buurten en doelgroepen passend is. Overeenkomstig zien we dat veel vraagstukken die in heel Brunssum spelen daar cumulatief aanwezig zijn: een grote groep inwoners kent een stapeling van vraagstukken. Om te komen tot oplossingen die de intergenerationele problematiek langzaam gaan doorbreken is het van belang dat de inwoners en hun leefwereld meegenomen worden in het bouwen van het programma voor Noord en Oost. Inhoudelijk volgen we daarvoor de lijnen van het Stabiliteitsmodel. Dit model geeft ons de mogelijkheid de cumulatie vanuit de leefwereld van de inwoners goed in beeld te brengen en verbanden aan te brengen tussen de onderdelen die bij ons en bij andere organisaties enorm gefragmenteerd worden aangepakt.

Aan de hand van het Stabiliteitsmodel zijn we in 2024 aan de slag gegaan in Brunssum Noord en Oost. We hebben de vraagstukken van onze inwoners in beeld gebracht, kansen en probleemclusters geformuleerd en het programmaverhaal uitgeschreven, niet in de laatste plaats door met **veel** inwoners te spreken.

3. Gewenste situatie (WAT?)

a. Wat willen we bereiken?

De ambitie van dit programma luidt:

“De inwoners van Brunssum Noord en Oost hebben in 2050 eigen regie op een stabiel, breed welvarend en gezond leven”

Om deze ambitie te kunnen realiseren verzoeken wij de gemeenteraad van de gemeente Brunssum vandaag met een aantal kader stellende nota's in te stemmen, zodat het programma goed gesteld staat om haar inspanningen te vervolgen.

b. Kaders

1. Eerdere besluitvorming (BBV nr.)

Zoals aangegeven heeft de Raad koers en inhoud bepaald in het coalitieakkoord en met het vaststellen van de programmabegroting 2023 en 2024 al aangegeven anders te willen gaan werken om een beter antwoord te kunnen geven op de vraagstukken die er in Brunssum leven en haar inwoners effectiever te kunnen ondersteunen.

In haar besluit met nummer 202376835 heeft het college begin 2024 vastgelegd hoe zij een start wilde maken met de programmatische aanpak Brunssum Noord en Oost.

In haar besluit met nummer 202404172 heeft het college een aanvraag tweede tranche regiodeal gedaan om te komen tot financiering van de eerste fase van het programma. Daarbij hebben we de volgende bedragen mogen ontvangen:

- Het ontwikkelen van een aanpak om te komen tot een programma voor Brunssum Noord en Oost: €200.000,-;
- Een bijdrage vanuit de regio voor het Tussen Wal en Schipbudget: € 10.000,-;
- Het ontwikkelen van de aanpak Sociaal Veilig voor Brunssum: € 200.000,-;
- Het opbouwen van een zorgzame gemeenschap in Brunssum Noord: € 75.000,-;
- De aanpak van 70 woningen Schuttersveld en de panden aan de Rimbürgerweg (voormalige winkelpanden): € 1.241.510,-, hierbij zorgt Weller voor cofinanciering.

2. Traject tot dusverre

Opstart programma

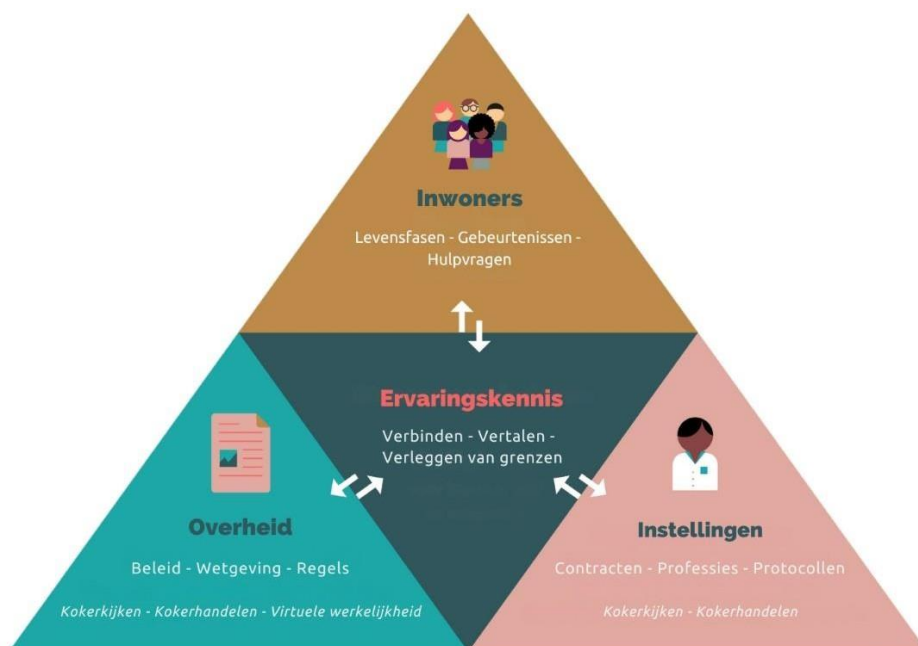
Na aanstelling van de programmamanager in september 2023 heeft zij zich in de eerste fase geconcentreerd op het verkennen van de gemeentelijke organisatie en het veld. In februari 2024 is het College akkoord gegaan met het voorstel om de ambitie vorm en inhoud te geven langs de lijnen van het Stabiliteitsmodel. Vanwege de specifieke problematiek en het feit dat we intergenerationele problematiek willen doorbreken formuleren we onze ambitie voor de lange termijn (25 jaar, een generatie).

Leefwereld

Het programma is gestart met het ophalen van inzichten door in gesprek te gaan met onze inwoners. Dat is een bewuste keuze geweest, omdat we terug hebben gezien dat investeringen in de afgelopen jaren vooral uitgingen van beleidsinzichten en te weinig van de echte werkelijkheid van de inwoner. Daarmee bereiken we niet altijd het gewenste effect. Door te kiezen voor het gezichtspunt van de inwoner verwachten we effectiever oplossingen te kunnen bieden.

Domeinoverstijgend samenwerken met partners

Uiteraard zijn er in de uitvoering van alles wat we nu doen al veel partnerorganisaties betrokken. Die betrokkenheid gaan we domein overstijgend vormgeven en moet ook zijn weerslag krijgen in de sturing op het programma. Voor die sturing volgen we dit model:

Dit hebben we vertaald in het uitgangspunt van onze programmasturing dat ons programma zo veel mogelijk gestuurd wordt door onze ambassadeurs. We kennen hierin drie ambassadeursgroepen:

1. Inwoners (bewonersberaad)
2. Interne medewerkers gemeente
3. Externe partijen (en/of hun medewerkers)

3. Rol/ bevoegdheden college van B en W

Op grond van haar coalitieakkoord en de door de Raad vastgestelde begroting is het college begonnen met de inrichting van een programmatische aanpak. De Raad stelt nu de inhoudelijke lijnen vast en het college zorgt voor een verdere inrichting aan de hand van het gestelde programmaverhaal en de eerste fase van het programmaplan. De raad wordt jaarlijks op de hoogte gehouden door middel van de jaarverslagen en over 4 jaar komen we terug met een evaluatie en bijsturing.

4. Algemene beleidskaders (landelijk/ provinciaal/ lokaal)

Een regionale aanpak: In de regio Parkstad is het bewustzijn van het zogenaamde waterbed-effect en de veerkracht in een groot deel van onze woongebieden sterk gegroeid in de afgelopen jaren. Om dat waterbed-effect tegen te gaan en de veerkracht te versterken is het van groot belang dat we zoveel mogelijk gezamenlijk optrekken in de buurten waarover gemeenten zich zorgen maken. Daarbij is kennisdeling van essentieel belang. Daartoe is bijvoorbeeld de monitoring afgestemd met het programma Heerlen Noord en stemmen we de uitkomst van verschillende onderzoeken af. Soms vraagt een wijk of buurt om eigen investeringen of een eigen manier van werken, die ruimte is er uiteraard.

In de regionale samenwerking in de Parkstadregio is, in navolging van Brunssum, besloten Brunssum Noord en Oost aan te wijzen als gebieden waar een extra investering noodzakelijk is. De tweede regiodeal richtte daarmee al de aandacht op wijken in de regio die een extra inzet kunnen gebruiken. Inmiddels is vanuit het rijk bekend gemaakt dat we ook in aanmerking komen voor een derde Regiodeal waarbij ook weer gekoerst wordt op extra investeringen in wijken die dit het hardste nodig hebben.

Provinciaal passen de ontwikkelingen in Brunssum Noord en Oost bij het beleid van de provincie en bij het recent opgezette Laafbaarheidsfonds.

Hoewel er landelijk gediscussieerd wordt over het doorbreken van niet werkende wet- en regelgeving wordt daar nog geen duidelijke koers op gevaren. Onze aanpak lijkt daarmee voor te lopen op landelijk beleid.

5. Past het voorstel in de strategische visie/ relatie met uitvoeringsagenda?

De programmamanager van Programma Noord en Oost is betrokken bij de totstandkoming van de nieuwe Toekomstvisie van gemeente Brunssum. Deze toekomstvisie ligt tegelijkertijd voor bij uw Raad. Daarnaast zijn we vanuit het programma nauw betrokken bij de Transitie van het Sociaal Domein. Dit omdat we ons realiseren dat een beter werkend sociaal domein de fundering onder dit programma is.

De onderlinge verhoudingen kunnen als volgt weergegeven worden:

De toekomstvisie geeft weer welke opgaven we voor de komende jaren zien die van invloed zijn op de bestaande organisatie en de verander organisatie. Een programmatische aanpak hoort thuis in de verander organisatie. Die verandering laten we ontstaan in de echte werkelijkheid van onze inwoners en moet uiteindelijk landen in de bestaande organisatie. Hierin zit ook de relatie met de Transitie van het Sociaal Domein. Ook dat wordt vormgegeven in een verander organisatie waarbij de gebieden Noord en Oost kunnen dienen om in de praktijk uit te vinden waarin die verandering goed tot zijn recht komt bij onze inwoners en waarin we nog moeten bijschaven. Bij de inspanningen treft u dan ook de transitie expliciet aan.

Hiermee worden de ambities en plannen van het programma goed aangesloten op de strategische visie van de gemeente en de Transitie van het Sociaal Domein.

Verschillende onderdelen van de uitvoeringsagenda van deze coalitie zijn van toepassing voor het programma Noord en Oost. Zo spreekt het college zich uit voor meer burgerbetrokkenheid, wil ze haar dienstverlening dichterbij de burger brengen, wil ze de veiligheid en leefbaarheid verbeteren, wil ze gericht investeren in armoedebestrijding, wil ze investeren in kansengelijkheid en ziet het leefgebied van de inwoners als de juiste schaal om bepaalde zaken op te pakken. Dit alles past bij programmatisch werken in Noord en Oost.

6. Relatie met programmabegroting/ financiële gevolgen

In de Begroting heeft uw Raad de keuze gemaakt om organisatorisch te investeren in een nieuwe werkwijze. Er zijn daarvoor budgetten vrij gemaakt om nieuwe mensen aan te nemen op deze nieuwe opdrachten. Bij het aanstellen van de programmamanager kreeg deze tevens de opdracht mee, om voor de inhoud, externe financiering te realiseren. Daarvoor zijn verschillende aanvragen reeds goedgekeurd of nog lopende.

Goedgekeurd:

- Het ontwikkelen van een aanpak om te komen tot een programma voor Brunssum Noord en Oost: €200.000,-;
- Een bijdrage vanuit de regio voor het Tussen Wal en Schip budget: € 10.000,-;
- Het ontwikkelen van de aanpak Sociaal Veilig voor Brunssum: € 200.000,-;
- Het opbouwen van een zorgzame gemeenschap in Brunssum Noord: € 75.000,-;
- De aanpak van 70 woningen Schuttersveld en de panden aan de Rimbürgerweg (voormalige winkelpanden): € 1.241.510,-, hierbij zorgt Weller voor cofinanciering.

Voor de cofinanciering dient de Raad nog in € 100.000,- te voorzien. We verzoeken de Raad dan ook hier budget voor vrij te maken.

Daarnaast wordt het Tussen Wal en Schip budget vanaf nu gevuld met de middelen voor het Noodfonds die regulier op de begroting staan. Uitgaven verliepen tot nu toe via het CMWW, maar worden nu gekoppeld aan het programma. Dit omdat het programma, mede door de casuïstiek overleggen nu goed zicht heeft op mogelijke bestedingen. We verliezen daarbij niet uit het oog dat we snel willen kunnen handelen. Belangrijk is dat CMWW toegang houdt tot incidentele uitgaven rondom schuldhulp, zoals het bekostigen van bijwerken van de boekhouding om

levensvatbaarheidsonderzoeken en saneringskredieten te kunnen inzetten. Met het in elkaar schuiven van het noodfonds en het Tussen Wal en Schip budget worden de middelen gericht ingezet en verminderen we het aantal “potjes” waar mensen een beroep op kunnen doen. Vanaf de begroting 2026 is er één post Tussen Wal en Schip gekoppeld aan het programma.

Naast de hier genoemde financiering zal er ook in de toekomst gezocht worden naar derde geldstromen.

c. Argumenten en overwegingen

De mijnsluitingen hebben diepe sporen achtergelaten bij inwoners in de Oostelijke Mijnstreek en de gemeente Brunssum scoort structureel laag op Brede Welvaarts-cijfers. Van de 337 gemeenten staat Brunssum voor materiele welvaart, gemiddelde levensverwachting en ervaren gezondheid resp. op plek 334, 333, 334. Als we inzoomen op wijkniveau zien we dat deze cijfers voor delen van Brunssum Noord en Oost zelfs nog lager scoren. Daarom ontwikkelen we een langjarig programma om door middel van intersectorale samenwerking en ontschotting de structurele intergenerationele problematiek aan te pakken. De aanpak is gericht op de beleidssectoren en samenhangende levensterreinen wonen, armoede, zorg, veiligheid, werken, gezondheid et cetera. In de alledaagse ervaring van inwoners bestaan geen sectoren en beleidsmaatregelen op het ene terrein raken andere terreinen. Een samenhangende aanpak – health in all policies – is dus cruciaal.

Brunssum kiest daarbij een andere route dan Heerlen-Noord, dat te maken heeft met vergelijkbare problemen. Terwijl in Heerlen-Noord nieuwe organisaties worden ingericht om patronen van intergenerationele armoede te doorbreken, wil Brunssum dit doen door, met en in bestaande organisaties, nieuwe intersectorale en meer mensgerichte werkwijzen te ontwikkelen. Daarbij wil ze voorkomen dat beleid losgezongen raakt van de alledaagse leefwereld van mensen en de reguliere inzet van organisaties.

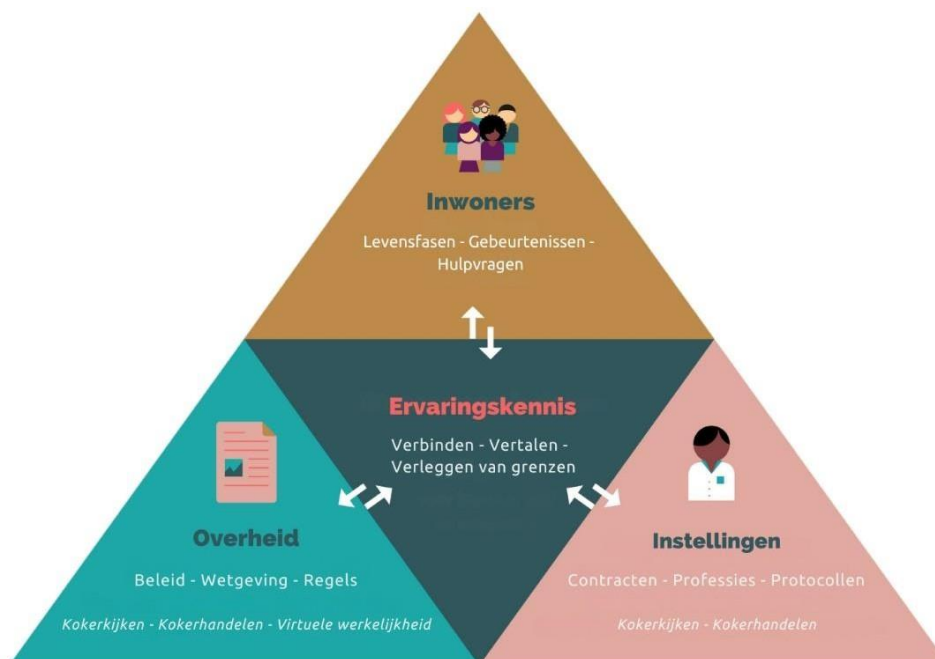
Dit komt ook naar voren in onze inspanningen (de lijnen waarlangs het programma verloopt), we richten ons met name op die noodzakelijke verandering. Veel programma's die worden gefinancierd vanuit het Nationale Programma kennen traditionele programmalijnen die overeenkomen met hoe de systeemwereld van de overheid nu is ingedeeld. (Vaak ingegeven door het feit dat de budgetten vanuit de ministeries ook via deze lijnen ter beschikking worden gesteld.) Dit heeft tot gevolg dat het voor veel deelnemers niet altijd helder is wat er binnen de Nationale Programma's nu anders gebeurt dan wat ze daarvoor al deden. In evaluaties wordt vaak de vraag gesteld: Wat doen we nu anders dan vroeger? Meer budget geeft de ruimte om meer te doen, maar is het daarmee ook wezenlijk anders? Brunssum kiest wel bewust voor iets anders zonder uit het oog te verliezen dat we soms ook op regulier moeten investeren.

We groeien toe naar een samenwerkingsverband waarbinnen drie groepen ambassadeurs gedefinieerd zijn. De sturing op het programma bestaat uit drie groepen ambassadeurs;

- een groep van inwoners
- een groep van de gemeente (32 ambtenaren van alle beleidssectoren en de uitvoering),
- een groep van samenwerkingspartners (politie, woningcorporaties, zorg, welzijn etc.).

Iedere groep ambassadeurs stuurt vanuit een eigen rol: Hoe kantelen we de gemeentelijke organisatie naar de leefwereld van onze inwoners? Hoe merken onze inwoners de verandering op en wat moet daarin bijgestuurd worden? Wat is er in het netwerk nodig om gezamenlijk de stabiliteit van inwoners te verbeteren?

Deze partijen zijn gelijkwaardig aan elkaar en hebben een eigen agenda. Daarnaast ontmoeten ze elkaar op regelmatige basis (frequentie 4x per jaar) om te sturen op het meerjarenprogramma in zijn totaliteit. De programmamanager is hiervan de voorzitter.

d. Opties en keuze

Uw Raad wordt verzocht akkoord te gaan met het Programmaverhaal en Programmaplan. Daarmee geeft u richting aan de visie en aanpak van het programma. In het programmaplan ziet u hoe het programma en haar doelstellingen in de komende periode wordt ingericht, en welke inspanningen reeds zijn opgestart. Een langdurig programma is voortdurend “under construction” en vraagt bij nieuwe inzichten om bijsturing. Dit houdt in dat het huidige Programmaplan dat uw Raad vaststelt een doorkijk is naar de inzichten van nu. Er volgt over 4 jaar een evaluatie en een nieuw Programmaplan maar in de tussentijd houden we u van de inhoud op de hoogte door middel van de inhoudelijke jaarverslagen. Voor aanvullende middelen worden separate raadsvoorstellen ingediend.

Uw Raad wordt daarmee verzocht in te stemmen met:

- Het Programmaverhaal als uitgangspunt vast te stellen;
- Het Programmaplan voor 4 jaar vast te stellen. Dit is het programmaplan dat voortkomt uit fase 1 en zal voor de Raad geactualiseerd worden via de inhoudelijke jaarplannen. Verzoeken voor eventuele aanvullende middelen worden separaat naar de Raad gebracht.
- Akkoord te gaan met de aanvullende financiering noodzakelijk voor de Regiodeal bij te ramen. Hiervoor wordt een begrotingswijziging voorgesteld.
- Het Noodfonds en het Tussen Wal en Schip budget in 2025 te integreren.

4. Bijlagen:

1. Het programmaverhaal: Investeren in de wortels van de wijk.
2. Het programmaplan: Zichtbare problemen, verborgen gebreken, latente krachten en een diepte-investering in de aanpak daarvan.
3. Bijlages bij het programmaplan.

Het college van burgemeester en wethouders,

Burgemeester

Secretaris

Raadsbesluit

Afdeling : Ruimtelijke ontwikkeling en vastgoed

Registratiekenmerk : 202495215

De raad van de gemeente Brunssum,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 7 mei 2025, afdeling Ruimtelijke ontwikkeling en vastgoed;

Besluit:

- Het Programmaverhaal als uitgangspunt voor het langlopende programma (2050) vast te stellen;
- Het Programmaplan voor 4 jaar vast te stellen;
- Akkoord te gaan met de 17de begrotingswijziging (zie bijlage) ten behoeve van de cofinanciering Regiodeal;
- Het Tussen Wal en Schip budget en het Noodfonds naar elkaar toe laten groeien en in de begroting 2026 als één post op te nemen (Tussen Wal en Schip budget).

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 3 juni 2025

De Raad voornoemd,

Voorzitter

Griffier